

OXBERGSMARSCHEN

1. Lotir ås sint djivir,
jändest tjyri bjönn a rivir,
fåjt å läsman kum,
präst å knikt skatt ska a.
Berit, tom e pundjen, uiselt er ä,
Mas e tuundjin åjte Syrmanland
min no stjer tjåkan dra.
Berit, du a knavun ue,
drag int uåndlost, där i bort a fe,
djete jät full musån, skaver du.
Suält å frios kan katut ua,
men tä tiddja am i nug fe bra,
uar int rållås, Gussin min uåss nu!

2. Stjärtin, bög å tjåka,
sländu, bikbutt, knajv å spjåka,
blottbrör å jen sup,
wåst å smör, gått umör.
Så åjtyvir eri are beråv niri Sweri
fyri jol wert år,
kem ettstess wålbumess.
Uxbjär, Gofsbjär, nu farwel!
Lägä så int Berit swelt ihjel,
hjälpär ärra um o fa å där!
Ig will bjottil mjäst I dug,
kum å dragind em min, kwånn å rug;
umblan lägg I så i, kappalär.

Översättning:

1. (Åker)lotterna allsintet givit,
enda kon björn har rivit,
fogde och länsman komma,
präst och knekt skatt ska ha.
Britta, tom är pungen, uselt är det,
Mats är tvungen
ut till Södermanland
med några (väv-)skedar, kälken dra.
Britta, du har strävsam varit,
drag inte hejdlöst, när jag bort har farit,
geten äter väl mossan, barken du.
Svälta och frysa kan besvärligt vara,
men till (att) tigga ha vi nog för bra,
var inte rädlös, Gud signe med oss nu!

2. Skedtinne, ryggsäck och kälke,
slända, beckdosa, kniv och spjälor,
mjukt bröd och en sup,
ost och smör, gott humör.
Så utöver heden har det burit av ner i Sverige
före jul vart år,
kommit tillbaks till Valborgsmässa.
Oxberg, Gopsberg, nu farväl!
Laga så inte Britta svälter ihjäl,
hjälp vår Herre, om hon far och dör!
Jag vill bjuda till måst jag duger,
komma dragande hem med korn och råg.
Humlen lägger (offrar) jag se'n i Kapellet.

/Efter Ljuder Anders, Gopshus, Mora. Ur Karl Erik Forsslund, "Med Dalarna ...", Mora, nr 1. Ur Paul Bäckström, "Låtar från Dalarna", nr 170/